

Wet maatschappelijke ondersteuning 2015

Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Sluis 2022

Januari 2022

Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Sluis 2022

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Sluis;

Gelet op de Verordening maatschappelijke ondersteuning 2018 gemeente Sluis en het besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Sluis 2022;

Besluit vast te stellen: Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Sluis 2022.

Hoofdstuk 1 Algemeen.

Algemeen.

Binnen de gemeente Sluis zijn afspraken gemaakt over de dagelijkse uitvoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Deze afspraken hebben we opgenomen in dit document: 'Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Sluis 2022'. Deze afspraken zijn aanvullend op de Verordening maatschappelijke ondersteuning 2018 gemeente Sluis en het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Sluis 2022. Samen met het 'Beleidsplan sociaal domein' vormen deze documenten het raamwerk voor de uitvoering.

Doel.

Deze beleidsregels biedt een handvat voor de dagelijkse uitvoeringspraktijk van de klantmanagers. Dit document is niet statisch, door nieuwe inzichten of een verandering in de uitvoeringspraktijk kunnen bijstellingen plaatsvinden. Deze beleidsregels vormen de basis voor de beoordeling van de aanvragen. Er kunnen redenen zijn om af te wijken van deze richtlijnen. De motivatie hiervoor moet de klantmanager vastleggen in een rapportage of gespreksverslag.

Welke aanbieders bieden in Sluis ondersteuning/ hulp in het kader van de Wmo

De gemeente Sluis voert als inkoopbeleid het zogenoemde 'bestuurlijk aanbesteden'. Aanbieders die voldoen aan de gestelde inkoopcriteria komen in aanmerking als contractpartij. Het gaat dan onder andere om kwaliteit, samenwerking én instemmen met het voorgestelde uurtarief. Op de website www.zeeuwsvlaanderenmetelkaar.nl staan de aanbieders genoemd in een 'etalage' met daarin het aanbod van de aanbieders. Daarnaast zijn er in de gemeente Sluis twee aanbieders met een algemene voorziening voor dagbesteding, namelijk:

- Travalje Subiet;
- WLB de Eenhoorn
- WLB Hertenpark

Voor deze voorziening is geen indicatie nodig. In de loop van 2022 zullen alle voorzieningen voor dagbesteding een algemene voorziening worden.

Tarieven Zorg in natura en Persoonsgebonden budget (Pgb).

De inkooptarieven en de berekeningswijze Pgb worden jaarlijks gepubliceerd in het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Sluis.

Hoofdstuk 2 Begripsbepalingen.

Artikel 1. Begripsbepalingen.

1. In de Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Sluis 2022 wordt verstaan onder:
 - a. Awb: Algemene wet bestuursrecht;
 - b. AWBZ: Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten;
 - c. algemeen gebruikelijke voorziening: Voorziening die niet specifiek bedoeld is voor personen met een beperking, die daadwerkelijk beschikbaar is, een passende bijdrage levert aan het realiseren van zelfredzaamheid of participatie en financieel kan worden gedragen met een inkomen op minimumniveau;
 - d. algemeen gebruikelijke kosten: kosten die niet specifiek zijn voor mensen met een beperking, omdat mensen zonder beperkingen in een vergelijkbare situatie deze ook moeten maken;
 - e. cliënt: persoon die gebruik maakt van een algemene voorziening of aan wie een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget is verstrekt of door of namens wie een melding is gedaan;
 - f. cliëntondersteuning: onafhankelijke ondersteuning met informatie, advies en algemene ondersteuning die bijdraagt aan het versterken van de zelfredzaamheid en participatie en het verkrijgen van een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, preventieve zorg, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen;
 - g. college: college van burgemeester en wethouders van de gemeente Sluis;
 - h. gebruikelijke hulp: hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgeno(o)t(e), ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten;
 - i. mantelzorger: een persoon die mantelzorg, als bedoeld in artikel 1.1.1. van de wet verleent;
 - j. voorliggende voorziening: algemene (gebruikelijke) voorziening of een andere voorziening waarmee aan de hulpvraag wordt tegemoetgekomen;
 - k. Wlz: Wet langdurige zorg;
 - l. woning: een woning, waaronder tevens wordt verstaan een woonwagen of een woonschip, voor permanente bewoning bestemd en geschikt en waarbij geen wezenlijke woonfuncties, zoals woon- en slaapruijnte, was- en kookgelegenheid en toilet met andere woningen worden gedeeld;
 - m. woonplaats: woonplaats als bedoeld in artikel 10, lid 1 en artikel 11 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek;
 - n. zelfredzaamheid: in staat zijn tot het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van een gestructureerd huishouden.
2. Alle begrippen die in deze beleidsregels worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de wet, de verordening, het besluit en de Algemene wet bestuursrecht.

Hoofdstuk 3 - Procedure (maatwerk)voorziening.

Artikel 2. Melding en ontvangstbevestiging.

1. Een hulpvraag kan door of namens de cliënt worden gedaan. De melding is vormvrij, maar geschiedt bij voorkeur via het invullen van een Wmo-meldingsformulier op de website van de gemeente Sluis.

2. Het college bevestigt de ontvangst van een melding en wijst cliënt op de mogelijkheid gebruik te maken van gratis onafhankelijke cliëntondersteuning en de mogelijkheid om een persoonlijk plan in te dienen.
3. In spoedeisende gevallen als bedoeld in artikel 2.3.3 van de wet treft het college na de melding onverwijld een tijdelijke maatwerkvoorziening in afwachting van de uitkomst van het onderzoek.

Artikel 3. Onderzoek.

1. Het college verzamelt alle voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de cliënt en zijn situatie. Zo nodig wordt de cliënt gevraagd alle gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college hiervoor nodig zijn en waarover de cliënt op dat moment redelijkerwijs de beschikking kan krijgen ter beschikking te stellen aan het college.
2. De cliënt overlegt een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage.
3. Als de cliënt genoegzaam bekend is bij de gemeente, kan het college in overeenstemming met de cliënt afzien van een vooronderzoek als bedoeld in het eerste en tweede lid.

Artikel 4. Gesprek.

1. Het college stelt in één of meer gesprekken samen met de cliënt vast:
 - a. Wat de hulpvraag is en wat de situatie is op de verschillende leefgebieden;
 - b. Welke problemen worden ondervonden bij de zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie, dan wel het zich kunnen handhaven in de samenleving;
 - c. Wat de cliënt en het sociale netwerk zelf kunnen doen om de hulpvraag te beantwoorden;
 - d. Of en welke ondersteuning nodig is vanuit de algemene voorzieningen;
 - e. Of en welke extra ondersteuning nodig is in de vorm van een maatwerkvoorziening;
 - f. Op welke wijze de ondersteuning bedoeld onder c, d en e wordt afgestemd met andere voorzieningen;
 - g. Als sprake is van een te betalen eigen bijdrage wordt de cliënt daarover geïnformeerd;
 - h. Indien van toepassing de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt;
 - i. Indien van toepassing of de cliënt een persoonsgebonden budget wenst.
2. Als de hulpvraag genoegzaam bekend is, kan het college onverminderd het bepaalde in artikel 2.3.2 van de wet, in overleg met de cliënt, afzien van een gesprek.

Artikel 5. Verslag.

1. Het college zorgt voor schriftelijke vastlegging van het onderzoek.
2. Uiterlijk 10 werkdagen na het gesprek verstrekt het college aan de cliënt, dan wel diens vertegenwoordiger, een verslag van de uitkomsten van het onderzoek.
3. Dit verslag kan de vorm hebben van een ondersteuningsplan.
4. De cliënt tekent het verslag voor gezien of akkoord en zorgt ervoor dat een getekend exemplaar binnen 10 werkdagen wordt geretourneerd aan de contactpersoon waarmee hij het gesprek heeft gehad.
5. Indien de cliënt tekent voor gezien, kan hij daarbij tevens aangeven wat de reden is waarom hij niet akkoord is.
6. Als de cliënt van mening is dat hij in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening, dan kan hij dit aangeven op het door hem ondertekende verslag.

Artikel 6. Aanvraag.

1. Een cliënt, zijn gemachtigde of vertegenwoordiger kan een aanvraag om een maatwerkvoorziening schriftelijk indienen bij het college met inachtneming van het bepaalde in artikel 2.3.2 lid 9 van de wet.
2. Indien een cliënt al een voorziening voor ondersteuning op grond van de Wmo ontvangt, dan kan hij ook gebruikmaken van een verkort aanvraagformulier.
3. Een (verkort) aanvraagformulier kan alleen in behandeling worden genomen als deze is ondertekend.
4. Het college kan een door de cliënt ondertekend verslag van het onderzoek aanmerken als aanvraag.
5. Als de aanvraag betrekking heeft op kosten die de cliënt voor de melding, aanvraag of besluit heeft gemaakt, kan het college besluiten dat cliënt niet in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening.

Artikel 7. Extra processtappen bij Pgb.

Als cliënt een maatwerkvoorziening in de vorm van een Pgb aanvraagt zijn extra stappen aan de toegang nodig. De klantmanager onderzoekt of:

- a. De cliënt voldoende in staat is om zelf de aan een Pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren. Zij kunnen dit ook doen met hulp uit het sociale netwerk. Om te toetsen of cliënten over voldoende vaardigheden beschikken kunnen de 10 eisen voor Pgb vaardigheid worden gehanteerd (zie bijlage).
- b. De cliënt kan motiveren dat hij de maatwerkvoorziening als persoonsgebonden budget wil krijgen.

Artikel 8. Herindicatie.

1. Cliënt dient acht tot twaalf weken voor de einddatum van de indicatie zelf een verzoek in voorherindicatie bij het college indien hij dit wenst (zie melding bij artikel 3 van deze beleidsregels).
2. Na ontvangst van het verzoek tot herindicatie evalueert de gemeente, indien noodzakelijk, de voortgang op de beoogde resultaten en de geleverde kwaliteit van de ondersteuning zoals vermeld in de beschikking.
3. Bij een herindicatie onderzoekt de gemeente de actuele situatie van de cliënt.
4. De cliënt kan worden opgedragen een andere zorgverlener in te schakelen en/of het Pgb kan worden beëindigd indien blijkt dat:
 - a. De geleverde ondersteuning onvoldoende cliëntgericht en/of doeltreffend is, of;
 - b. De activiteiten van de zorgverlener niet voldoende gericht zijn op het bereiken van de doelen, of;
 - c. De kwaliteit onvoldoende geborgd is, zoals de wetgever dat heeft bedoeld, of;
 - d. De cliënt onvoldoende heeft geprobeerd om de zorg/ondersteuning bij te sturen.
5. Het college zoekt in bovenstaande gevallen met cliënt naar een passend alternatief.

Artikel 9. Criteria voor een maatwerkvoorziening.

1. Het college neemt het onderzoek en het verslag als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een maatwerkvoorziening.
2. Een cliënt komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening:
 - a. Ter compensatie van de beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie die de cliënt ondervindt, voor zover de cliënt deze beperkingen naar het oordeel van het college niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemeen gebruikelijke voorzieningen of algemene voorzieningen kan

-
- vermindere of wegnemen. De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in artikel 4 bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven, en;
- b. Ter compensatie van de problemen, bij het zich handhaven in de samenleving, van de cliënt met psychische of psychosociale problemen, en de cliënt die de thuissituatie heeft verlaten, al dan niet in verband met risico's voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, voor zover de cliënt deze problemen naar het oordeel van het college niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen kan verminderen of wegnemen. De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in artikel 5 bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het voorzien in de behoefte van de cliënt aan beschermd wonen of opvang en aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld zo zich snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving, en;
 - c. Als deze langdurig noodzakelijk is.
3. Artikel 9, lid 2 onder c is niet van toepassing bij een aanvraag voor huishoudelijke hulp.
 4. Als het college van oordeel is dat een cliënt zijn hulpvraag redelijkerwijs van tevoren had kunnen voorzien en met zijn beslissing had kunnen voorkomen, kan het college besluiten dat de cliënt niet in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening met betrekking tot zelfredzaamheid of participatie.
 5. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven,
 - a. Tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;
 - b. Tenzij de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt in de veroorzaakte kosten, of;
 - c. Als de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning.
 6. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst adequate compenserende voorziening.
 7. Als de aanvraag betrekking heeft op kosten die de cliënt voor de melding, aanvraag of besluit heeft gemaakt, kan het college besluiten dat cliënt niet in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening.
 8. Het college kan een maatwerkvoorziening weigeren indien er redenen zijn om aan te nemen dat de cliënt aanspraak kan doen gelden op verblijf op grond van de Wlz, maar weigert mee te werken aan het verkrijgen van een besluit dienaangaande. (Uit de Memorie van Toelichting (MvT) Wmo 2015 blijkt dat het daarbij moet gaan om gegronde redenen om aan te nemen dat de cliënt voor Wlz-zorg in aanmerking zou kunnen komen, indien hij een dergelijke indicatie zou aanvragen. Het college dient dan in gesprek te gaan met de cliënt en een termijn te stellen waarbinnen de cliënt de aanvraag zou kunnen doen. Indien dan blijkt dat de cliënt inderdaad aanspraak kan maken, kan het college de maatwerkvoorziening weigeren. De gemeente kan niet beslissen dat iemand Wlz-zorg aanvraagt; dat is uiteindelijk een eigen keuze van de cliënt. In het algemeen geldt wel dat wanneer cliënt naar verwachting aan de indicatiecriteria voor de Wlz voldoet, maar geen aanvraag wil doen, hij de gevolgen daarvan niet op de gemeente kan

afwentelen. Een Klantmanager kan altijd een anonieme melding doen bij het Ciz ter beoordeling of een cliënt in aanmerking komt voor Wlz).

Artikel 10. Advisering.

1. Het college kan een door hem daartoe aangewezen adviesinstantie om advies vragen als het dit van belang acht voor de beoordeling van de aanvraag om een maatwerkvoorziening.
2. Cliënt is verplicht om hieraan medewerking te verlenen.

Artikel 11. Protocollen, indicatiewijzer.

1. Met behulp van de Zelfredzaamheid-matrix kan een beoordeling van de situatie van de cliënt op de verschillende levensdomeinen worden gemaakt.
2. Bij het beoordelen en vaststellen van een aanvraag om een huishoudelijke voorziening wordt gebruik gemaakt van het Protocol Gebruikelijke Zorg CIZ en het Protocol Indiciestelling Voorziening Huishoudelijke Zorg Gemeente Sluis 2016.
3. Bij het beoordelen en vaststellen van een aanvraag om een begeleidingsvoorziening wordt gebruik gemaakt van de Richtlijn indicatiestelling begeleiding gemeente Sluis en de richtlijn voor de inzet van gespecialiseerde begeleiding (in groep en individueel).
4. Bij het beoordelen en vaststellen van een aanvraag om beschermd wonen wordt gebruik gemaakt van het Afwegingskader BW en intensieve begeleiding thuis Zeeland 2021.
5. De genoemde protocollen dienen als richtlijn c.q. kader en zijn derhalve niet bindend. De omvang van de ondersteuning is namelijk te allen tijde afhankelijk van de individuele situatie van de cliënt (maatwerk).

Artikel 12. De beschikking.

1. In de beschikking staat in ieder geval aangegeven of aan de cliënt de voorziening in natura, als Pgb of als financiële tegemoetkoming wordt verstrekt en hoe de cliënt bezwaar kan maken tegen het besluit dat in de beschikking staat.
2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura staat in de beschikking of het ondersteuningsplan in ieder geval:
 - a. Wat de voorziening is;
 - b. Wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
 - c. Als sprake is van een te betalen eigen bijdrage informeren we de cliënt daarover in de beschikking;
 - d. Hoe we de voorziening verstrekken, en indien van toepassing;
 - e. Welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.
3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een Pgb staat in de beschikking of het ondersteuningsplan in ieder geval:
 - a. Voor welk doel de cliënt het Pgb kan gebruiken;
 - b. Wat de hoogte van het Pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
 - c. Wat de duur is van de verstrekking van het Pgb;
 - d. De wijze van verantwoording van de besteding van het Pgb;
 - e. Als sprake is van een te betalen eigen bijdrage informeren we de cliënt daarover in de beschikking;
 - f. Dat we steekproefsgewijs controles uitvoeren over de besteding van het Pgb.

Artikel 13. Regels voor een persoonsgebonden budget.

De voorwaarden, waaraan voldaan moet zijn om voor een Pgb in aanmerking te komen, zijn:

- a. Het college acht de aanvrager van een Pgb in staat, de aan het Pgb gebonden taken, zoals het sluiten van overeenkomsten en het aansturen en aanspreken van

gecontracteerde hulpverlener op zijn verplichtingen, op een verantwoorde wijze uit te voeren en

- b. De aanvrager zich gemotiveerd op het standpunt stelt dat het door het college gecontracteerde aanbod niet passend is op zijn specifieke situatie; en
- c. Naar het oordeel van het college dient gewaarborgd dat de diensten en hulpmiddelen waarvoor het Pgb beschikbaar wordt gesteld van goede kwaliteit zijn.
- d. Onverminderd artikel 2.3.6, tweede en vijfde lid van de wet verstrekt het college geen Pgb voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de belanghebbende voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de ingekochte voorziening noodzakelijk was.
- e. Het Pgb mag worden aangewend voor een eenmalige uitkering, feestdagenuitkering, reiskosten zorgverlener.
- f. Het Pgb mag niet worden aangewend voor bemiddelingskosten en administratiekosten.
- g. Budgethouders zijn vrij om te kiezen tussen vast maandloon, declaratie of factuur.

Artikel 14. Betaalbaar stellen van het persoonsgebonden budget

Het college zorgt voor bevoorschotting van de Sociale Verzekeringsbank (SVB) zodat laatstgenoemde tijdig tot uitbetaling van de periodieke voorzieningen in de vorm van Pgb kan overgaan, alsmede indien van toepassing het hiermee verbonden budgetbeheer (trekkingsrecht).

Artikel 15. Verantwoording persoonsgebonden budget

1. Het college is verantwoordelijk voor de (zorg)inhoudelijke toetsing van de Pgb-overeenkomsten tussen cliënt en zorg- c.q. dienstverlener, conform het gestelde in artikel 14 van dit Besluit en artikel 2.3.6. van de Wet.
2. De SVB is verantwoordelijk voor het betaalproces en de arbeidsrechtelijke toetsing van deze Pgb overeenkomsten. Nadat de overeenkomst en vervolgens de declaratie(s) zijn goedgekeurd door de SVB, zal deze namens de cliënt betalingen verrichten aan de zorg- c.q. dienstverlener.
3. De SVB verzorgt voor het college real-time inzicht in de bestedingen van de Pgb's. Met het trekkingsrecht worden alleen betalingen aan zorg c.q. dienstverleners verricht waarover vooraf overeenstemming is tussen cliënt en het college. Niet bestede Pgb bedragen worden teruggestort door de SVB naar het college.

Artikel 16. Bezwaar en beroepsmogelijkheid.

De cliënt kan tegen het besluit van het college bezwaar maken. En daarna eventueel in beroep gaan tegen de beslissing op het bezwaar. Dit kan bijvoorbeeld als de cliënt van mening is:

- a. dat het college hem ten onrechte geen maatwerkvoorziening verstrekt, of;
- b. dat de maatwerkvoorziening onvoldoende bijdraagt aan de zelfredzaamheid of participatie, of;
- c. dat hij ten onrechte geen opvang of beschermd wonen krijgt.

Artikel 17. Richtlijnen spoedprocedure.

1. Voor sommige cliënten is het noodzakelijk dat per direct ondersteuning kan worden ingezet. Hiervoor hebben de gemeenten en de zorgaanbieders een eenduidige werkwijze afgesproken binnen Zeeuws-Vlaanderen.
2. Als een zorgaanbieder constateert dat een cliënt onmiddellijk hulp of ondersteuning nodig heeft, kan dit per direct worden opgestart. Op de dag van de eerste inzet doet de

zorgaanbieder een gemotiveerde spoedmelding volgens de reguliere procedure bij het cluster Wmo. Deze wordt vervolgens op de reguliere wijze opgepakt.

Artikel 18. Richtlijn inzet huishoudelijke hulp.

1. Huishoudelijke hulp kan worden toegekend aan personen waarbij sprake is van lichamelijke en/ of psychische beperkingen die een belemmering vormen bij het voeren van een zelfstandig huishouden. Dat kan zich uiten in vervuiling, verwaarlozing of ontreddering van zichzelf of van afhankelijke huisgenoten/ kinderen.
2. Het doel van huishoudelijke hulp is een schoon en leefbaar huis. Een schoon en leefbaar huis houdt in dat de woning opgeruimd en functioneel moet zijn, bijvoorbeeld om vallen te voorkomen. De woning moet schoon zijn volgens algemeen gebruikelijke hygiënische normen. Zo moet iedereen in de leefeenheid gebruik kunnen maken van een schone woonkamer, slaapkamer, keuken, douche/toilet en gang.
3. De klantmanager bepaalt of een cliënt in aanmerking komt voor de maatwerkvoorziening huishoudelijke hulp, de zorgaanbieder is verantwoordelijk voor de uitvoering van het huishoudelijke werk binnen de aangegeven kaders.
4. Bij het bepalen van de omvang voor huishoudelijke hulp wordt gebruik gemaakt van het 'Protocol Indicatiestelling Voorziening Huishoudelijke Zorg Gemeente Sluis 2016'. Dit protocol dient als richtlijn c.q. kader en is derhalve niet bindend. De omvang van de ondersteuning is namelijk te allen tijde afhankelijk van de individuele situatie van de cliënt (maatwerk).

Artikel 19. Begeleidingsvoorzieningen.

Begeleiding is gericht op het behouden en bevorderen van de zelfredzaamheid van volwassenen met:

- a. Een chronisch psychisch probleem;
- b. Een psychosociaal probleem, en/of
- c. Een beperking: somatische, psychogeriatrische of psychiatrische of anderszins chronische psychische aandoening of beperking, of een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking.

Artikel 20. Begeleiding individueel en groep.

1. Begeleiding individueel gaat om het actief herstellen / behouden van het regievermogen van de cliënten. Het gaat om oefenen en inslijpen van vaardigheden die helpen bij het bevorderen of in stand houden van de zelfredzaamheid. Het kan hierbij ook gaan om ondersteuning of aanleren van vaardigheden bij algemeen dagelijkse levensverrichtingen.
2. Begeleiding groep (dagbesteding) gaat het om het bieden van activiteiten met als doel dagstructurering en voorkoming van (crisis)opnames en het vervoer daar naar toe. Begeleiding groep richt zich o.a. op:
 - a. een zinvolle, gestructureerde invulling van de dag;
 - b. voorkomen van vereenzaming;
 - c. het overnemen van toezicht;
 - d. ontlasting van de mantelzorger.
3. De klantmanager bepaald of de toegekende maatwerkvoorziening begeleiding regulier of specialistisch moet zijn. Dit geldt zowel voor individuele als groepsbegeleiding. Hiervoor is een richtlijn, in overleg met de zorgaanbieders, ontwikkeld (zie bijlage).

Artikel 21. Richtlijn voor het bepalen van de omvang van Begeleiding.

1. Bij de Wmo staat maatwerk voor iedere burger voorop. De gemiddelde ouder, het gebruikelijke gezin of de gebruikelijke partner bestaat niet. We zoeken op cliëntniveau naar oplossingen.
2. Bij het bepalen van de omvang voor begeleiding wordt gebruik gemaakt van de Richtlijn indicatiestelling begeleiding gemeente Sluis en de richtlijn voor de inzet van gespecialiseerde begeleiding (in groep en individueel). Deze richtlijn dient als kader en is derhalve niet bindend. De omvang van de ondersteuning is namelijk te allen tijde afhankelijk van de individuele situatie van de cliënt (maatwerk).

Artikel 22. (Boven)gebruikelijke zorg.

De gemeente Sluis hanteert het begrip gebruikelijke zorg als de normale, dagelijkse zorg die ouders, partners en inwonende kinderen elkaar onderling bieden. Ze vormen een leefeenheid die een gezamenlijk huishouden voeren en dragen gezamenlijk verantwoordelijkheid voor het functioneren van het huishouden. We spreken over bovengebruikelijke zorg als mensen elkaar bij ziekte of handicap langdurig meer zorg bieden dan wat binnen deze sociale relatie gewoon is. Deze zorg duurt meer dan drie maanden en de draaglast van de mantelzorger is zo zwaar dat uitval dreigt.

Artikel 23. Overbelasting mantelzorger.

Eventuele overbelasting van ouders en/of huisgenoten moet altijd worden onderzocht. Het weegt mee bij de beoordeling of een maatwerkvoorziening nodig is. De zorg voor een ziek kind of een zieke partner, kan zo zwaar worden dat van overbelasting sprake is. In zulke gevallen kan in overleg met de zorgvrager besproken worden welke ondersteuning passend is. Dit kan onder andere gebeuren door mantelzorgers gericht te ondersteunen. Bijvoorbeeld bij het opbouwen van een sociaal netwerk, door training en coaching en zo nodig tijdelijke vervangende zorg (respijtzorg). Denk aan dagopvang, thuisopvang, huishoudelijke hulp of kortdurend verblijf.

Artikel 24. Vervoersvoorziening

1. Bij vervoer ligt het primaat bij het collectief systeem van aanvullend vervoer, eventueel in combinatie met andere vervoersvoorzieningen. De uitvoering van dit systeem is geregeld via het 'Samenwerkingsverband collectief vervoer Zeeuws Vlaanderen'.
2. Gebruikers van het Regiotaxivervoer dienen te beschikken over de Regiotaxipas. Deze pas kan worden aangevraagd bij het cluster Wmo. Hiervoor is een verkort aanvraagformulier ontwikkeld.
3. Indien het aanvraagformulier is ondertekend door een huisarts, POH'er, Wijkverpleegkundige of andere medische professional, dan kan deze gelijk dienen als toekenning (de zogenaamde lichte toets). Er kan dan gelijk een Regiotaxipas worden aangemaakt.

Artikel 25. Woonvoorzieningen.

1. Woonvoorzieningen zijn bedoeld voor mensen met beperkingen die zonder deze voorzieningen niet zelfstandig kunnen blijven wonen.
2. Na een melding vindt er een gesprek plaats. Hierin komt onder andere aan de orde:
 - a. Wat de aard is van de beperkingen en de perspectieven;
 - b. Is er sprake van beperkingen die een belemmering vormen om zelfstandig te kunnen wonen?

- c. Wat hebben mensen zelf al gedaan en wat zouden ze nog zelf kunnen doen? Als het gaat om zogenaamde algemeen gebruikelijke voorzieningen dan kunnen burgers die zelf kopen bij bijvoorbeeld een bouwmarkt.
- d. Soms vergoedt de zorgverzekering de hulpmiddelen of aanpassingen. Bijvoorbeeld technische hulpmiddelen om lichten, ramen en deuren te bedienen. Of apparatuur om u te wekken en te waarschuwen, zoals een lichtflitsbel voor mensen met een auditieve beperking. In een gesprek wordt deze mogelijkheid besproken/ onderzocht.

Artikel 26. Richtlijnen kortdurend verblijf als respijtzorg.

1. Kortdurend verblijf is onderdeel van de verantwoordelijkheid van gemeenten om mantelzorgers te ondersteunen. Deze ondersteuning kan bestaan uit het bieden van respijtzorg. Dat wil zeggen: het deels overnemen van de zorg waardoor een mantelzorger tijdelijk ontlast wordt van zijn/ haar taak. Verschillende vormen van respijtzorg zijn daarbij mogelijk:
 - a. Inzet van informele zorg /oppas;
 - b. Inzet van extra thuiszorg /mogelijkheden die een zorgverzekering biedt;
 - c. Dagopvang / dagbesteding;
 - d. Kortdurend verblijf.
2. De procedureregels, zoals beschreven in hoofdstuk 3, zijn van toepassing op een aanvraag voor de maatwerkvoorziening kortdurend verblijf. Er moet dus altijd sprake zijn van een Wmo-melding door de cliënt (of namens de cliënt).
3. Kortdurend verblijf als respijtzorg kan worden toegekend bij (dreigende) overbelasting van mantelzorgers waardoor de thuissituatie onleefbaar wordt of wanneer de mantelzorger door onvoorziene omstandigheden uitvalt. Kortdurend verblijf is voor mensen die thuis zorg nodig hebben en daarvoor hulp krijgen van mantelzorgers. Maar het is belangrijk er voor te zorgen dat de mantelzorger de zorg kan volhouden. Kortdurend verblijf kan worden toegekend als andere respijt gevende mogelijkheden onvoldoende oplossing bieden.
4. De omvang van kortdurend verblijf is maximaal 15 etmalen per jaar. Het is mogelijk om eenmaal per jaar maximaal 10 etmalen aaneengesloten op te nemen. Deze aaneengesloten etmalen worden in mindering gebracht op het totaal jaarlijks aantal etmalen.

Artikel 27. Richtlijn kortdurend verblijf als logeervoorziening GGZ.

1. Inwoners van Zeeuws-Vlaanderen met een psychiatrische problematiek kunnen gebruik maken van een tijdelijke logeervoorziening. Mensen waarbij het in de thuissituatie of op de woonlocatie even niet meer lukt kunnen hiervan gebruik maken.
2. De logeervoorziening bestaat uit 4 logeerbedden in een locatie Beschermd Wonen van Zeeuwse Gronden in Hulst. In deze voorziening werken ze met een 'gezinsstructuur'. En er is 24 uur beschikbaarheid van begeleiding.
3. Een opname in de logeervoorziening is meestal acuut. Daarom hebben we met de gemeenten Hulst en Sluis afspraken gemaakt. De FACT-teams van Zeeuwse gronden en Emergis verzorgen de indicering voor de logeervoorziening. De gemeente geeft de beschikking af.
4. Binnen één werkdag na opname in de logeervoorziening doet de behandelaar van het FACT-team een Wmo-melding. Hij doet dit samen met de cliënt bij de gemeente. Bij deze Wmo-melding moeten ze de cliëntgegevens invullen. Ook kunnen ze een beknopt ondersteuningsplan uploaden, ondertekend door de cliënt. Op de Wmo-melding geeft het FACT-team aan dat het om een spoedmelding gaat. En per wanneer de indicatie dient in

te gaan. De afspraak is dat de datum van opname tevens de datum ingang beschikking is.

5. De klantmanager geeft vervolgens direct toestemming (aan FACT-team). En geeft binnen 10 werkdagen een beschikking af voor maximaal 20 aaneengesloten dagen. Als verlenging noodzakelijk is moet het FACT-team opnieuw een Wmo-melding doen. Er kan dan weer een beschikking worden afgegeven voor een periode van maximaal 20 aaneengesloten dagen. Verlenging is tweemaal mogelijk met een maximum van 60 dagen per kalenderjaar. Als het FACT team een verlenging noodzakelijk vindt dan doen ze opnieuw een Wmo-melding.

Hoofdstuk 4. Overige en slotbepalingen.

Artikel 28. Onderzoek naar kwaliteit en recht- en doelmatigheid maatwerkvoorzieningen en Pgb's.

Het college legt in een intern controleplan vast op welke manier zij onderzoekt of de verstrekte maatwerkvoorzieningen in natura en Pgb's worden gebruikt, respectievelijk besteed ten behoeve van het doel waarvoor ze zijn verstrekt, of de besteding op een rechtmatige manier gebeurt en of de geleverde ondersteuning van goede kwaliteit is.

Artikel 29. Toezichthoudend ambtenaar.

Het college voorziet in de benoeming van een toezichthoudend ambtenaar, zoals bedoeld in artikel 6.1. van de Wet en artikel 8 van de verordening, onderscheiden naar een ambtenaar belast met het pro-actief toezicht en een ambtenaar belast met het reactief toezicht.

Artikel 30. Jaarlijkse waardering mantelzorgers.

1. Het college stelt jaarlijks een budget beschikbaar.
2. Het college verzorgt in samenspraak met een vertegenwoordiging van de mantelzorgers de wijze van de jaarlijkse besteding van het verleende budget.

Artikel 31. Beslissing college in gevallen waarin dit besluit niet voorziet.

In gevallen waarin dit besluit niet voorziet, beslist het college.

Artikel 32. Citeertitel.

Deze beleidsregels kan worden aangehaald als: Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Sluis 2022.

Artikel 33. Inwerkingtreding.

Deze beleidsregels treedt in werking met ingang van 1 januari 2022.

Toelichting

Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Sluis 2022.

Algemeen

Het centrale beleidskader voor de uitvoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) wordt in de gemeente Sluis gevormd door het Visiedocument "Krachtig Verbonden" en het beleidsplan sociaal domein. De verdere uitwerking vindt plaats in de Verordening maatschappelijke ondersteuning 2018 Zeeuws- Vlaanderen, het Besluit Maatschappelijke ondersteuning en de inkoopdocumenten.

De essentie van de per 1 januari 2015 in werking getreden Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 is dat de eigen verantwoordelijkheid van inwoners van onze gemeente sterker in beeld komt. Deze eigen verantwoordelijkheid komt vooral tot uitdrukking in het zelf vinden van oplossingen voor beperkingen die zij ondervinden in het deelnemen in de maatschappij (participeren). Daarbij komt een nog sterker accent te liggen op het vinden van oplossingen in directe omgeving (leden van het huishouden waarvan de persoon met beperking deel uitmaakt) en familieleden en mensen die deel uitmaken van het sociale netwerk.

De gemeente zal daarom sterker inzetten op het versterken van de zelfredzaamheid van de inwoners en het versterken van de sociale cohesie.

Het college van burgemeester en wethouder is belast met de uitvoering van de Wmo 2015. Deze uitvoering moet plaatsvinden binnen de kaders die de gemeenteraad heeft vastgesteld. Met dit besluit wordt het kader geboden door het college van burgemeester en wethouders voor de uitvoering van de Wmo 2015. Wellicht ten overvloede, zij vermeldt dat ook het wijzigen van het besluit een bevoegdheid van ons college is. Inherent hieraan is dat wijzigingen sneller kunnen worden doorgevoerd dan in het geval besluitvorming door de gemeenteraad aan de orde zou zijn.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1. Begripsbepalingen.

De genoemde begrippen zoals genoemd in dit artikel spreken voor zich. In deze toelichting beperken tot een enkele noodzakelijke verduidelijking.

c. Algemeen gebruikelijke voorzieningen.

Een algemeen gebruikelijke voorziening is een voorziening die voldoet aan de volgende criteria:

- a. Niet speciaal bedoeld voor personen met een beperking, en;
- b. Verkrijgbaar in de reguliere handel (algemeen verkrijgbaar), en;
- c. Niet (of niet veel duurder) is dan vergelijkbare producten, diensten, activiteiten of andere maatregelen, en;
- d. Kan worden bekostigd door iemand met een inkomen op minimumniveau.

Hierbij kan worden aangesloten bij het beleid dat de gemeente in het kader van de bijzondere bijstand hanteert. Dit blijkt uit een uitspraak van de rechtbank Den Haag. De gemeente in die zaak hanteerde het beleid dat iemand een hulpmiddel financieel kan dragen met een minimuminkomen als hij de kosten daarvan binnen 36 maanden kan terugbetalen bij een aflossing van 5% van de geldende bijstandsnorm. Dit vond de rechtbank redelijk (Rechtbank Den Haag 11-2-2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:2084). Mogelijk mag de gemeente ook rekening houden met beschikbare tweedehands voorzieningen.

Zie ook bijgevoegde infographic.

In individuele gevallen kan een voorziening die op zichzelf als algemeen gebruikelijk kan worden beschouwd, vanwege omstandigheden van de persoon toch niet algemeen gebruikelijk zijn. Het gaat dan bijvoorbeeld om een plotseling optredende beperking waardoor algemeen gebruikelijke voorzieningen eerder dan normaal moeten worden vervangen.

h. Gebruikelijke hulp

Gebruikelijke hulp is hulp die verwacht wordt van huisgenoten en die “normaal” wordt geacht in de relatie tussen huisgenoten en/of niet structureel meer is dan wanneer de huisgenoot geen beperking zou hebben. Het is de normale, dagelijkse hulp die partners of ouders, inwonende kinderen of andere volwassen huisgenoten geacht worden elkaar onderling te bieden omdat ze als leefeenheid samen een huishouden voeren en op die grond een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben voor het functioneren van dat huishouden en voor elkaar. Onder leefeenheid verstaan we een geheel aan personen waarmee een persoon op hetzelfde adres woonachtig is en een huishouden deelt (uitwonende kinderen en partner vallen hier dus buiten). Als er tot de leefeenheid huisgenoten behoren die huishoudelijke werkzaamheden kunnen overnemen, worden zij verondersteld dit door een herverdeling van taken te doen. Dit principe heeft een verplichtend karakter en betreft alle huisgenoten vanaf 18 jaar.

Studie of (vrijwillige) werkzaamheden vormen in principe geen reden om van de gebruikelijke hulp af te zien. Als er sprake is van commerciële kamer(ver)huur, rekenen we de huurder van de betreffende ruimte niet tot de leefeenheid. Bewoners die deel uitmaken of uitmaakten van de leefeenheid kunnen in principe niet aangemerkt worden als huurder dan wel verhuurder.

In individuele gevallen kan het voorkomen dat een huisgenoot of partner geen gebruikelijke hulp kan leveren omdat deze zodanige gezondheidsproblemen heeft of overbelasting dreigt dat redelijkerwijs kan worden geconcludeerd dat de betreffende taken niet uitgevoerd kunnen worden. Het is aan belanghebbende en de betreffende leden van het huishouden om dit te onderbouwen met objectieve en relevante gegevens. Deze onderbouwing kan betrokken worden bij de weging of een maatwerkvoorziening noodzakelijk is.

Artikel 2. Melding en ontvangstbevestiging.

Een inwoner kan zijn ondersteuningsvraag op verschillende manieren bij de gemeente melden. Hij kan dit telefonisch, schriftelijk of per mail doen. Op de website van de gemeente Suis is een Wmo-meldingsformulier beschikbaar. Een melding kan ook namens of ten behoeve van een inwoner worden gedaan.

De cliënt kan zich tijdens het onderzoek bij laten staan door iemand uit zijn sociaal netwerk,

een vrijwillig burgeradviseur of een mantelzorger. Daarnaast kan de cliënt een beroep doen op onafhankelijke cliëntondersteuning die door de gemeente beschikbaar kan worden gesteld. Dit zal dan een medewerker belast met de uitvoering van de Wmo in de gemeente Terneuzen (Gemeenschappelijke Regeling Aan Zet) of de gemeente Hulst (Stichting Hulst voor elkaar) zijn. Dit kan ook een door de cliënt zelf ingehuurde professional zijn.

De cliëntondersteuners van de gemeentelijke entiteit die het onderzoek uitvoeren, staan de klanten altijd onafhankelijk en deskundig bij. Tijdens dit onderzoek wordt afgestemd met, de voor de klant, belangrijke organisaties en partners. (bijv. huisarts, school, zorgaanbieder, etc.). Aan het einde van dit onderzoek wordt, samen met de klant, geconcludeerd of de klant op eigen kracht verder kan eventueel met behulp van het sociale netwerk of de inzet vanuit het plan 'leefbaarheid & burgerparticipatie'. Als dit niet mogelijk is, wordt gekeken of vanuit algemene of collectieve voorzieningen ondersteuning mogelijk is. De gemeentelijke uitvoeringsentiteit fungeert ook als algemene voorziening. De medewerker die het onderzoek uitvoert of een collega uit de gemeentelijke entiteit kan in samenspraak met de klant kosteloze kortdurende hulp, ondersteuning en begeleiding bieden gericht op de verbetering van de zelfredzaamheid van de cliënt. Als de cliënt echter het gevoel heeft niet onafhankelijk of professioneel te worden bijgestaan zal het college kosteloos een andere onafhankelijke deskundige voor de klant regelen.

Artikel 3. Onderzoek.

Om een zo volledig mogelijk beeld te krijgen van cliënt en zijn situatie worden bij dit vooronderzoek de toegankelijke gegevens uit de automatiseringssystemen op het gebied van zorg, onderwijs, jeugdwet en werk en inkomen betrokken.

Artikel 4. Gesprek.

Goed onderzoek is de basis voor het vaststellen van de ondersteuningsvraag. Hierbij is maatwerk het uitgangspunt. Wanneer een inwoner zich voor het eerst met een vraag om ondersteuning meldt bij de gemeente zal er, indien mogelijk, een huisbezoek worden afgelegd. In een persoonlijk gesprek wordt met de inwoner besproken wat het probleem is dat hij ervaart en welke ondersteuning hij zoekt. Op basis van het gesprek en eventueel nader onderzoek wordt bepaald of de inwoner over voldoende eigen kracht beschikt, of en hoe zijn sociale netwerk in staat is een bijdrage te leveren aan de zelfredzaamheid en participatie van de inwoner, of algemene of collectieve voorzieningen voorhanden zijn of dat er een aanbod dient plaats te vinden in de vorm van een maatwerkvoorziening. Inwoner wordt hierbij ook geïnformeerd over de mogelijkheid de maatwerkvoorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget te verstrekken.

Artikel 5. Verslag.

Naar aanleiding van het onderzoek wordt een verslag opgesteld. Dit verslag kan de vorm hebben van een ondersteuningsplan. Het ondersteuningsplan biedt ruimte om ondersteuningsvragen op alle levensdomeinen op één plek in beeld te brengen, te evalueren en actueel te houden. Hierbij wordt gebruik gemaakt van de Zelfredzaamheid-Matrix. Het ondersteuningsplan, met daarin opgenomen de te behalen resultaten bij een maatwerkvoorziening wordt samen met de inwoner opgesteld. Aan de inwoner wordt gevraagd dit ondersteuningsplan te ondertekenen en terug te sturen. Indien de hulpvrager het niet eens is met het feit dat er geen maatwerkvoorziening aan de orde is en hij toch van mening is dat hij in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening dan zal de hulpvraag als een aanvraag voor een maatwerkvoorziening verder worden behandeld. Op deze

aanvraag voor een maatwerkvoorziening zal een beschikking worden afgegeven waarop de bezwaar- en beroepsmogelijkheden van toepassing zijn.

Artikel 6. Aanvraag.

Met de uitkomsten van het onderzoek kan een inwoner een aanvraag voor een maatwerkvoorziening indienen. Een ondertekend ondersteuningsplan kan hierbij dienen als een aanvraag. Een maatwerkvoorziening kan alleen op aanvraag worden toegekend. Op de aanvraag zal binnen twee weken een besluit (beschikking) genomen moeten worden. Voor de inwoner die al bekend is bij de gemeente, omdat hij al een voorziening op grond van de Wmo ontvangt, of als het gaat om een hercontrole of een verlenging van een eerder toegekende voorziening, is er een verkort aanvraagformulier beschikbaar.

Artikel 7. Extra processtappen bij een Pgb.

De aanvrager die kiest voor een Pgb regelt alles zelf, zoals het zoeken van een passende hulp, afspraken maken en deze vastleggen in een contract, zorgen voor een andere hulp bij ziekte of vakantie, loondoorbetaling bij ziekte, werkgeversaansprakelijkheidsverzekering. Met de checklist '10 eisen voor Pgb vaardigheid' kan beoordeeld worden of cliënt voldoende kennis en vaardigheden heeft.

Artikel 8. Herindicatie.

De cliënt is zelf verantwoordelijk voor het aanvragen van een herindicatie.

Artikel 9. Criteria voor een maatwerkvoorziening.

In dit artikel is invulling gegeven aan de wettelijke criteria die er zijn om in aanmerking te komen voor een maatwerkvoorziening. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk blijkt te zijn dan geldt dat er slechts sprake kan zijn van toekenning van de goedkoopst adequate voorziening.

Gemeenten kunnen bepalen dat zij geen maatwerkvoorziening verstrekken als de cliënt deze na de melding, maar voor de datum van het besluit, al heeft gerealiseerd of gekocht.

Uitzondering hierop is :

- Als de gemeente daarvoor schriftelijk toestemming heeft gegeven of;
- Als de noodzaak achteraf nog vastgesteld kan worden.

Artikel 10. Advisering

Met dit artikel wordt invulling gegeven aan de mogelijkheid om extern onafhankelijk (medisch) advies in te winnen. Cliënt is verplicht hier medewerking aan te verlenen.

Artikel 11. Protocolen, indicatiewijzer

Met dit artikel wordt aangegeven dat onder andere gebruik wordt gemaakt van het gestelde in het Protocol Gebruikelijke zorg van het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ). Dit protocol bevat een nadere definiëring en normering van wat gebruikelijke zorg is en verduidelijkt daarmee wat dient te worden verstaan onder redelijkerwijs te vergen medewerking. Het inhoud geven aan het begrip gebruikelijke hulp in de praktijk van de indicatiestelling blijft voortdurend in ontwikkeling. Inmiddels is hierover een definitie opgenomen in de Wmo 2015. Deze definitie is leidend.

Om tot vaststelling te kunnen komen van de noodzakelijke huishoudelijke voorzieningen wordt gebruik gemaakt van het Protocol Indicatiestelling Voorziening Huishoudelijke Zorg gemeente Sluis 2016.

Indien er onverhoopt sprake mocht zijn van verschil in uitleg c.q. definiëring tussen het gestelde in de protocollen en dit besluit, is het gestelde in dit besluit bepalend. Hiermee is tevens bepaald dat de genoemde protocollen niet bindend zijn, maar dienen als kader om tot vaststelling van de benodigde voorzieningen te komen.

Artikel 12. Beschikking

In dit artikel zijn de vormvereisten van de verschillende beschikkingen opgenomen.

Artikel 13. Regels voor een persoonsgebonden budget.

Het college kan op grond van artikel 2.3.6 van de wet een Pgb verstrekken. Als aan alle wettelijke voorwaarden daartoe is voldaan, kan zelfs van een verplichting van het college worden gesproken. Als er sprake is van ernstige schulden- c.q. verslavingsproblematiek kan er naar het oordeel van het college geen Pgb worden verstrekt. Van belang is verder dat een Pgb alleen wordt verstrekt indien de cliënt dit gemotiveerd vraagt. Met behoud van de motivatie-eis wordt geborgd dat duidelijk is dat het de beslissing van de aanvrager zelf is om een Pgb GB aan te vragen (zie de toelichting op amendement Voortman c.s., Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 103). Lid d. geeft aan dat het in beginsel niet mogelijk is om achteraf kosten te declareren. Lid e. en f. bepalen wat naast de daadwerkelijke zorg wel en niet uit het verstrekte Pgb mag worden betaald. In lid g. staat de toegestane mogelijkheden qua betalingsrelatie tussen de budgethouders en zorgverlener.

Artikel 14. Betaalbaar stellen van het persoonsgebonden budget

Het college zorgt voor bevoorschotting van de Sociale Verzekeringsbank (SVB) zodat laatstgenoemde tijdig tot uitbetaling van de periodieke voorzieningen in de vorm van Pgb kan overgaan, alsmede indien van toepassing het hiermee verbonden budgetbeheer (trekkingsrecht).

Artikel 15. Verantwoording persoonsgebonden budget.

Vanaf 2015 is het Pgb een gezamenlijke verantwoordelijkheid van het college en de SVB. Overeenkomsten tussen budgethouder en zorgverlener(s) vormen de basis van het houden van een Pgb. Zonder zorgovereenkomst is het niet mogelijk om zorgverleners te laten betalen uit een Pgb. De SVB vraagt de zorgovereenkomst op bij de budgethouder en controleert deze op arbeidsrechtelijke aspecten. Het college controleert de overeenkomst zorginhoudelijk. In de zorginhoudelijke controle wordt door de behandelend klantmanager bekeken of de voorgestelde zorg voldoet om de afgesproken resultaten te behalen c.q. voorziening aan te schaffen. Nadat de zorgovereenkomst is goedgekeurd (door de SVB en de gemeente), kan de SVB betalingen doen aan de zorgverlener, op basis van een vast maandloon of nadat de budgethouder een declaratie heeft toegestuurd. De SVB controleert de declaraties voordat er een betaling plaatsvindt. Van deze betalingen maken zij melding bij de Belastingdienst. Budgethouders hebben via 'Mijn PGB' (www.svb.nl/mijnpgb) altijd inzicht in hun gegevens en in de bestedingen uit het budget. Ook ontvangen zij papieren budgetoverzichten per post. Het staat hen vrij om zich af te melden voor deze papieren overzichten.

Artikel 16. Bezwaar en beroepsmogelijkheid.

Voor bezwaar en beroep staan de reguliere procedures binnen de gemeente open.

Artikel 17. Richtlijnen spoedprocedure.

De gemeenten in Zeeuws-Vlaanderen hebben samen met de zorgaanbieders een eenduidige werkwijze afgesproken binnen Zeeuws-Vlaanderen. Deze is te vinden op de website: www.zeeuwsvlaanderenmetelkaar.nl

Artikel 18. Richtlijn inzet huishoudelijke hulp.

Om tot vaststelling te kunnen komen van de noodzakelijke huishoudelijke voorzieningen wordt gebruik gemaakt van het Protocol Indicatiestelling Voorziening Huishoudelijke Zorg gemeente Sluis 2016. Indien er onverhoopt sprake mocht zijn van verschil in uitleg c.q. definiëring tussen het gestelde in de protocollen en dit besluit, is het gestelde in dit besluit bepalend. Hiermee is tevens bepaald dat de genoemde protocollen niet bindend zijn, maar dienen als kader om tot vaststelling van de benodigde voorzieningen te komen.

Artikel 19. Begeleidingsvoorzieningen.

Begeleiding is gericht op het behouden en bevorderen van de zelfredzaamheid van volwassenen met:

- a. Een chronisch psychisch probleem;
- b. Een psychosociaal probleem, en/of
- c. Een beperking: somatische, psychogeriatrische of psychiatrische of anderszins chronische psychische aandoening of beperking, of een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke handicap.

Artikel 20. Begeleiding individueel en groep.

1. Begeleiding individueel gaat om het actief herstellen / behouden van het regievermogen van de cliënten. Het gaat om oefenen en inslijpen van vaardigheden die helpen bij het bevorderen of in stand houden van de zelfredzaamheid. Het kan hierbij ook gaan om ondersteuning of aanleren van vaardigheden bij algemeen dagelijkse levensverrichtingen.
2. Begeleiding groep (dagbesteding) gaat het om het bieden van activiteiten met als doel dagstructurering en voorkoming van (crisis)opnames en het vervoer daar naar toe. Begeleiding groep richt zich o.a. op:
 - a. een zinvolle, gestructureerde invulling van de dag;
 - b. voorkomen van vereenzaming;
 - c. het overnemen van toezicht;
 - d. ontlasting van de mantelzorger.
3. De klantmanager bepaald of de toegekende maatwerkvoorziening begeleiding regulier of specialistisch moet zijn. Dit geldt zowel voor individuele als groepsbegeleiding. Hiervoor is een richtlijn, in overleg met de zorgaanbieders, ontwikkeld (zie bijlage).

Artikel 21. Richtlijn voor het bepalen van de omvang van Begeleiding.

Om tot vaststelling te kunnen komen van de noodzakelijke begeleiding kan gebruik worden gemaakt van de Richtlijn indicatiestelling begeleiding gemeente Sluis. Indien er onverhoopt sprake mocht zijn van verschil in uitleg c.q. definiëring tussen het gestelde in de richtlijn en deze beleidsregels, dan is het gestelde in deze beleidsregels bepalend. Hiermee is tevens bepaald dat de genoemde richtlijn niet bindend is, maar dient als kader om tot vaststelling van de benodigde voorzieningen te komen.

Artikel 22. (Boven)gebruikelijke zorg.

De gemeente Sluis hanteert het begrip gebruikelijke zorg als de normale, dagelijkse zorg die

ouders, partners en inwonende kinderen elkaar onderling bieden. Ze vormen een leefeenheid die een gezamenlijk huishouden voeren en dragen gezamenlijk verantwoordelijkheid voor het functioneren van het huishouden. We spreken over bovengebruikelijke zorg als mensen elkaar bij ziekte of handicap langdurig meer zorg bieden dan wat binnen deze sociale relatie gewoon is. Deze zorg duurt meer dan drie maanden en de draaglast van de mantelzorger is zo zwaar dat uitval dreigt.

Artikel 23. Overbelasting mantelzorger.

Dit artikel is onder ander opgenomen op basis van de nota mantelzorgondersteuning.

Artikel 24. Vervoersvoorziening.

Bij vervoer ligt het primaat bij het collectief systeem van aanvullend vervoer, eventueel in combinatie met andere vervoersvoorzieningen. De uitvoering van dit systeem is geregeld via het samenwerkingsverband collectief vervoer Zeeuws Vlaanderen. Gebruikers van het collectief vervoer betalen nu geen eigen bijdrage meer per zone maar per kilometer. Per jaar kan maximaal 3.000 km worden gereisd. Het vertrek-of eindpunt van de rit moet binnen Zeeuws-Vlaanderen liggen. Het vervoergebied omvat het grondgebied van geheel Zeeuws-Vlaanderen. Binnen heel Zeeuws-Vlaanderen is er geen beperking gesteld aan de lengte van de rit. Een bestemming buiten Zeeuws-Vlaanderen mag niet meer dan 30 kilometer vanaf het huisadres zijn. Vanaf 30 kilometer is dan een hoger tarief van toepassing. Het is daarnaast mogelijk om tegen het Wmo-tarief van € 0,28 per kilometer, buiten Zeeuws-Vlaanderen, verder dan 30 km te reizen naar zogenaamde puntbestemmingen. Met deze invulling wordt nog steeds ruim voldaan aan de ondergrens van de zorgplicht, zoals blijkt uit jurisprudentie van Centrale Raad van Beroep (CRvB), o.a. CRvB 12-03-2002, nr. 00/5131 WVG).

Artikel 25. Woonvoorzieningen.

De cliënt moet in staat zijn tot het normale gebruik van de woning. Uit jurisprudentie blijkt dat een woningaanpassing als doel heeft normaal gebruik van de woning mogelijk te maken. Onder normaal gebruik wordt verstaan dat de elementaire woonfuncties mogelijk moeten zijn: slapen, lichaamsreiniging, toiletgang, het bereiden en consumeren van voedsel en het zich verplaatsen in de woning. Voor kinderen komt daarbij het veilig kunnen spelen in de woning. Het gebruik van hobby-, werk- of recreatieruimten valt in principe niet tot het normale gebruik van de woning.

Artikel 26. Richtlijnen kortdurend verblijf als respijtzorg.

De klantmanager bepaalt, na onderzoek, of kortdurend verblijf een passende voorziening is. Het advies van o.a. de huisarts, zorgaanbieder kan worden betrokken bij het onderzoek. Tijdens het huisbezoek komen o.a. de volgende onderwerpen aan de orde:

- Is er sprake van overbelasting bij mantelzorger / sociaal netwerk. Hoe komt dit tot uitdrukking.
- Is dagbesteding een mogelijkheid om overbelasting van mantelzorger te voorkomen
- Is (deels) opvang bij familie een mogelijkheid
- Is opvang in particulier circuit (zorghotel) bekend en mogelijk
- Biedt het inplannen van meer zorgmomenten op een dag een oplossing
- Is het mogelijk om de opname in het ziekenhuis te verzetten naar een tijdstip waarop wel familie/sociaal netwerk beschikbaar is.
- Zijn er combinaties van bovenstaande mogelijkheden bespreekbaar
- Wordt respijtzorg vergoed door aanvullende verzekering
- Als er een Wlz-indicatie aanwezig is wordt de cliënt doorverwezen naar het zorgkantoor.

- Als er sprake is van het weigeren van het aanvragen van een Wlz indicatie dan komt de cliënt niet in aanmerking voor Wmo-ondersteuning.

Het is van belang goed onderscheid te maken tussen verblijf met kortdurende zorg in de Wmo 2015, in de Wet langdurige zorg (Wlz) en in de Zorgverzekeringswet (Zvw):

- Mensen die een indicatie voor de Wet Langdurige Zorg (Wlz) hebben, komen niet in aanmerking voor kortdurend verblijf via de Wmo. Deze mensen kunnen een beroep doen op logeeropvang via de Wlz. Hieronder vallen ook de cliënten die weigeren een beroep te doen op de Wlz, maar die gezien hun gezondheidstoestand hiervoor in aanmerking komen.
- Mensen die tijdelijke behoefte hebben aan medisch noodzakelijk verblijf komen niet in aanmerking voor kortdurend verblijf via de Wmo. Zij kunnen een beroep doen op de zorgverzekeraar op grond van de basisverzekering Zorgverzekeringswet.
- Mensen kunnen kortdurend verblijf via de Wmo niet gebruiken als overbrugging tussen ziekenhuisopname en terugkeer naar huis.

Zie ook: <https://www.schulinck.nl/infographic-sociaal-domein-wmo-afbakening-kortdurendverblijf-wmo-wlz-zvw>

Artikel 27. Richtlijn kortdurend verblijf als logeervoorziening GGZ.

De gemeenten in Zeeuws-Vlaanderen hebben samen met de zorgaanbieders een eenduidige werkwijze afgesproken voor de inzet van de logeervoorziening.

Contactgegevens

FACT-team Zeeuws-Vlaanderen, De Jongestraat 3, 4531 GL Terneuzen

Telefoon: 0115 69 62 51

email: secretariaatfactzvl@emergis.nl

De logeervoorziening is gevestigd bij de locatie Beschermd Wonen van Zeeuwse Gronden Bachlaan 3-7 4561 VA Hulst.

Artikel 28. Onderzoek naar kwaliteit en recht- en doelmatigheid maatwerkvoorzieningen en Pgb's.

Dit artikel is een nadere uitwerking van artikel 12 van de verordening.

Artikel 29. Toezichthoudend ambtenaar.

De toezichthoudend ambtenaar wordt genoemd in de Wet en in artikel 8 van de Verordening. Het college heeft besloten de beleidsambtenaar belast met maatwerkvoorzieningen Wmo 2015 hiervoor aan te wijzen. Om pragmatische redenen en om de positie van iemand die een klacht indient, zo onafhankelijk en objectief te benaderen, wordt in Zeeuws verband een regeling voorbereid die er in voorziet om het reactieve onderdeel van deze taak gezamenlijk te beleggen bij de GGD Zeeland.

De gemeenten kiezen ervoor om het proactieve onderdeel van de taak van de toezichthoudend ambtenaar te beleggen bij een binnen de organisatie werkzame medewerker met kennis van het beleidsveld, maar zonder directe betrokkenheid bij de beleidsontwikkeling en of uitvoering. Deze medewerker heeft een 'overall view' op dit gebied en heeft periodiek overleg met de gecontracteerde (zorg)aanbieders. Daarnaast overwegen de Zeeuws-Vlaamse colleges de 'proactief' werkende ambtenaar ook afwisselend bij de buurgemeenten in te zetten teneinde de werkzaamheden, de procedures zo onafhankelijk mogelijk te benaderen. Aan deze keuze ligt de praktische overweging mede ten grondslag

dat deze medewerkers te maken hebben met dezelfde zorgaanbieders in de Zeeuws-Vlaamse gemeenten.

Aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar. De toezichthoudend ambtenaar doet vervolgens onderzoek naar de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld. Er is geen specifieke procedure van toepassing voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.

Artikel 30. Jaarlijkse waardering mantelzorgers.

Ten behoeve van de jaarlijkse waardering van de mantelzorgers stelt het college een budget beschikbaar. De wijze van uitvoering van deze jaarlijkse waardering is opgenomen in de notitie 'de Inclusieve samenleving, bevorderen van leefbaarheid & burgerparticipatie'. Hierin is het volgende geregeld: bij de waardering van mantelzorgers moet gedacht worden aan herkenning, erkenning, een blijk van waardering. Behalve de publieke blijk van waardering die eerder genoemd is willen we op de landelijke dag van de mantelzorg expliciet onze blijk van waardering uitspreken door middel van een kleine attentie. Een mantelzorger kiest er immers niet voor om mantelzorger te zijn. Met deze blijk van waardering richten we ons op de groep mantelzorgers die minimaal 6 uur per week mantelzorgtaken uitvoert en dit al minimaal 3 maanden doet. Het is van belang dat we inwoners hierover duidelijk informeren en daarbij rekening houden dat niet iedereen van zichzelf weet dat hij of zij mantelzorger is. Daarnaast wordt de waardering vormgegeven door het zorg dragen voor een goede ondersteuning, iemand die luistert en de mantelzorger eens een schouderklopje geeft voor de taken die worden uitgevoerd. Het is van belang om na een jaar te evalueren of de gegeven waardering aansluit bij wat mantelzorgers nodig hebben en verwachten.

Artikel 31. Beslissing college in gevallen waarin dit besluit niet voorziet

Ten behoeve van onvoorziene omstandigheden is dit artikel opgenomen.

Artikel 32. Citeertitel

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 33. Inwerkingtreding

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Bijlagen:

1. 10 eisen voor Pgb vaardigheid;
2. Infographic algemene voorziening